

A. Nowakowski

Mirosława Stempniewicz (1921-2001)

Biblioteka 5 (14), 208-209

2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Mirosława Stempniewicz (1921 – 2001)

Dnia 27 sierpnia 2001 roku odeszła od nas mgr Mirosława Stempniewicz, były długoletni pracownik Biblioteki Uniwersyteckiej w Poznaniu.

Urodziła się 3 września 1921 r. w Poznaniu i z tym miastem była cały czas związana. Do roku 1939 uczęszczała tu do gimnazjum i Liceum Humanistycznego im. J. Słowackiego. Podczas okupacji pracowała początkowo jako robotnica w restauracji „Continental” w Poznaniu, a później jako maszynistka w biurze firmy Siemens – Schuchertwerke A.G. W 1945 roku zdała maturę w Liceum im. Gen. Zamojskiej. Swoją edukację kontynuowała na Wydziale Filologii Polskiej Uniwersytetu Poznańskiego, którą zakończyła z tytułem magistra w czerwcu 1952 r.

Z Biblioteką Uniwersytecką związała się w 1947 r. W miarę upływu lat uzupełniała swoje kwalifikacje fachowe. W latach 50-tych najpierw ukończyła kurs bibliograficzny w Bibliotece Narodowej, a później złożyła z pomyślnym rezultatem bibliotekarskie egzaminy kwalifikacyjne I i II stopnia.

W 1961 roku powołana została na stanowisko adiunkta bibliotecznego, w 1968 - na kustosza dyplomowanego a od 1973 pracowała jako starszy kustosz dyplomowany.

W latach 1954-1959 była kierownikiem wypożyczalni międzybibliotecznej i miejscowej. Następnie do roku 1966 kierowała Oddziałem Informacji Naukowej, który został w tym okresie mocno rozbudowany. Wtedy też stworzono podstawy do utworzenia agend informacji naukowej w sieci bibliotek zakładowych UAM. W 1966 r. przejęła Oddział Gromadzenia i Uzupełniania Zbiorów, którym kierowała do 1969 r. W tym czasie została rozwinięta bezdewizowa wymiana wydawnictw z ponad 1000 partnerów zagranicznych. Dzięki temu środowisko naukowe Uniwersytetu zyskało wiele cennych tytułów czasopism i innych wydawnictw, niemożliwych wówczas do zdobycia w inny sposób. W październiku 1969 r. została powołana na stanowisko zastępcy dyrektora Biblioteki Uniwersyteckiej. Funkcję tą pełniła do chwili przejścia na emeryturę w 1981 roku.

Naukowo pracowała głównie w dziedzinie bibliografii i informacji naukowej. Ma na swoim koncie wiele publikacji z tego zakresu. Brała także udział w pracach dokumentacyjnych dotyczących okupacji w Polsce, w ramach prac Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich.

Równocześnie wiele czasu poświęcała działalności społecznej. Była sekretarzem, a następnie wiceprzewodniczącą Zarządu Okręgu SBP, członkiem Zarządu Rady Okręgowej ZNP. Także społecznie prowadziła zajęcia w zakresie przysposobienia bibliotecznego i podstawowych wiadomości z bibliografii dla studentów – nauczycieli zaocznego i stacjonarnego Studium Pedagogicznego Akademii Rolniczej w Poznaniu.

Oprócz działalności organizacyjnej, naukowej i społecznej bardzo zasłużyła się w pracy dydaktycznej. Na szczególną uwagę zasługują Jej nowatorskie osiągnięcia w prowadzeniu zawodowych praktyk studenckich. Wyrażało się to m.in. w opracowaniu szczegółowych programów praktyk, obejmujących wykłady wprowadzające w historię, organizację i technikę pracy placówki, w której odbywają się praktyki; przygotowaniu merytorycznym i metodycznym instruktorów prowadzących praktyki dla małych grup studenckich; pracy studentów na bieżącym materiale, pozwalającym na wprowadzenie studentów w problematykę pracy biblioteki naukowej; analizie, na podstawie dzienników praktyk, pracy w poszczególnych Oddziałach.

Te nowatorskie wówczas działania na tym polu sprawiły, że otrzymała wiele podziękowań i słów uznania od dyrektorów instytutów bibliotekoznawstwa w kraju.

Za całokształt osiągnięć odznaczona została Złotym i Brązowym Krzyżem Zasługi oraz Odznaką Zasłużonego Działacza Kultury.

Pani Mirosława Stempniewicz sprawiała wrażenie osoby surowej i zasadniczej. Była jednak bardzo wymagająca, zarówno wobec siebie jak i wobec podwładnych. Często podczas dyskusji dotyczących rozwiązywania różnorodnych problemów reagowała bardzo emocjonalnie, ale zawsze, kiedy nie miała racji lub popełniła błąd, potrafiła się do tego przyznać. Pracując 34 lata w Bibliotece Uniwersyteckiej zdobyła sobie zaufanie i szacunek u współpracowników.

oprac. A.Nowakowski